

Kinalas mo na pala ang galeon

DENNIS ANDREW S. AGUINALDO

Sa kabila ng mga laboratoryo

panay puti ang mga rosal
sa dakong atin. Sa mga dipang atin

kamakalawa pa ho ang ngalay na ito.
Kasalanan ba nino kung pula rin ang plasenta

ng kaaway, at malauhog? Depende
kung tao o lawin. At kung sistema,

halina't dumahak sa sistema kung wala
ni isang lagas na talulot. Halika ...

panay langis ang mga kamay sa gigilid
at nakagigigil ang imis ng mga piyesa.

Inoorasan kapuwa ang kalas at kumpuni
ang ahon at lusong ng mga biyas, at

may ikalawang buhay ang kobre't kumot

sa ospital: may trapo sa ilalim ng kabinet.
Sa ibabaw: yari sa balát ang sagisag.

Sasayaw ang Reyna

Uka-uka ang batya nang huli itong nakita.
Kunwa-kunwaria’y halaman doon
noon, habang hawak mo ang hos.

Nakatikim ng ambulansiya ang aking anak.

“Kaya mo naman ang ospital na ’yon;
pasalamat ka’t hindi lahat ng tumawag
ay nasundo, nakaranas.”

Ulanan natin ang halakhak
hanggang umapaw ang asoge,
at ayan, heto, malalaki na tayo,

at muli’t lagi, pikon ang talo.
Biyak na ang poso, salamat.
Matagal nang gumuho ang batalan.

Ang nakalipas ay ibabalik natin

Samantala, daratnan tayo ng ulan sa bakawan.
Inaasahan kasi natin ang mga tagak
sa lumang tanggapan ng putikang kalabaw.

Tanda mo pa ba kung tagasaan siya sa burol?
Ipapaalala ko sa ’yo / kahit maputi

Inihatid tayo ng kanyang paragos sa panteon
kung saan walang gripo o saksakan ng koryente
("Hayaan mo ... susulitin natin ang baterya").

Sa mga patlang sa pagitan ng mga ilang-ilang;
naghihimulmol na ang mga uwak.

Tuyo ang lupa sa laylayan ng kanyang pantalon
noon. At musmos pa ang kuwelyo
nang ginayakan mo ako ng mga amorseko.

Inaanyayahan ang tubig

lalo't hindi pa hungkag na hungkag
ang sisidlan ng shampoo.

Sisimutin ng pandesal ang bawat bakas
ng malasado sa plato.

Maipapagpag pa ang pakete ng kape. Sa lamig
kagabi, namaluktot tayo sa magkabilang piraso

ng watawat. Ang hindi mapipisil. Gupitin
ang puwit ng toothpaste

at bulalo itong dukutin ng sepilyo.
Sino man ang magtaktak ng utak

sa hapag ng mga langgam

ay walang ilalagda sa lupa. Pasaiyo't
humaharurot ang aking mga traysikel.

Ano itong dinadala mo

sa mga taong hindi marunong magpakintab ng sahig?
Nagpigil ka, at sa halip ay nagwika:
Narito ako sa harap mo, hypoallergenic akong lumalapit ...

Nais kitang hawakan, ngunit baka hindi ko maatim
ang napipintong pagbitaw. Tila

sahig ng klasrum sa mababang paaralan
mamula-mula ang paahon ng iyong mga pisngi

sa rali noon. Ipagpatawad
ang mga binitbit kong cola para sa iyo.

Ano mang namagitan sa ati'y hindi ko pa naididighay.
Labinlimang taon na ito, apat na ang anak mo

at mapaghahay iskul silang lahat ng real estate.
Kukuha sana ako sa iyo ng lupa ... kung kakayanin ko
ang iyong porsiyento, kung hindi pa huli
kung sapat ang patubig at matatamnan.

Kinalas mo na pala ang galeon

Kahoy na lamang ang mga kahoy.
Tapos na ang kuntsabahan ng mga lumuting lubid
nakaliskisan ang korte ng mga isda.
Husto na ang palabas.

Hindi sa hindi ka man lang humingi ng tulong;
salamat, hindi ka humingi ng tulong

at sa halip: ang pagsisiwalat ng hingalo
'yong walang iyak
tipong bagyo ngunit walang ulan. Wais
itong bata, ang gusto raw ay arko

kasi nga naman may pinto. Ganito ka sasagot—
“Dibuho lang iyan, ineng,

lulunurin ka ng pinto”—
kung mananatili ka.

(Aba'y pares-pares sila kung umakyat—bakit
hindi mabilang ang mga nagpaiwan sa pier?)

“Lulunurin ka ng pinto sa tunay na buhay.”

Gamot na pula

Aming iniintindi
kung hindi ngayon, bakit pa
mahapdi na, pinahahapdi pa ninyo
mapula na, papupulahin pang lalo
hindi ba't kay laki ng kamay ninyo
kung sa kamay rin lang tayo tititig
at kung hindi sa parteng ito, saan
sino ang sa inyo at magpapakasakit
kung hindi sa inyo, kanino ho kami?
Higit ang hapdi ng hapding inuunawa.